

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 480-1922)

Originalt emne

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Benzintankanlæg

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 19. oktober 1922](#)
- 2) [Byrådsmødet den 2. november 1922](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 19. oktober 1922 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 480-1922)

Andragende fra Dansk Olie og Benzinimport om Tilladelse til at anbringe Skabe ved Benzintankanlægene paa Sct. Pauls Kirkeplads og Nørrebrogade.

Stadsingeniøren foreslaar følgende Betingelser, hvis Tilladelsen gives:

1. Tilladelsen gives kun midlertidig og skal til enhver Tid kunne tages tilbage med 3 Maaneders Varsel.
2. For Anbringelsen af hvert Skab betales en aarlig Afgift af 200 Kr.
3. Samtlige Udgifter - derunder Vejbanens Istandsættelse - betales af Andrageren.
4. Skabet skal til enhver Tid vedligeholdes paa en efter Udvalgets Skøn passende Maade.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Skrivelse:

"Oversendes til Brolægningsudvalget i Forbindelse med Udvalgets Skrivelse af 25. f. M. og

med Vedlæggelse af en fra Andrageren modtaget Svarskrivelse af 27. f. M., hvori anholdes om Fritagelse for Afgift til Kommunen af de ønskede Skabe. Udvalget mener ikke, man kan imødekomme dette Andragende."

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Erklæring:

"Da det ærede Udvalg allerede paa et tidligere Tidspunkt har disponeret i ovennævnte Sag, foreslaar man, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse fører Sagen til Ende."

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller derefter, at Andragendet bevilges paa de af Stadsingeniøren foreslaaede Vilkaar.

Vald. Pedersen kunde godt tænke sig, at der fra Borgernes Side kom nogen Protest mod Opstilling af saadanne Huse paa Byens pæne Gader, og det var maaske tvivlsomt, at man juridisk havde Ret til at opstille dem. Det var maaske ikke saa let at afslaa det, da Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse paa Forhaand havde disponeret i Sagen; men da der senere kom Andragende om Fritagelse for Afgiften, burde man have svaret, at man ikke ønskede Skurene opstillet.

Andr. Christensen fandt det rimeligt, at de Folk, der skulde betjene Anlægene, fik et Opholdsrum, og det blev ogsaa fremhævet af Andragerne, at Brandfaren vilde formindskes derved. Men desuden var det slet ikke noget nyt, idet man havde saadanne Skabe i Forvejen, og der var ingen Grund til at tro, at de sidste skulde blive mere afskrækkende end de første. Der var ganske vist den væsentlige Forskel, at de første Skabe var opstillede efter Anbefaling af Brolægningsudvalget, man derfor burde man vist alligevel kunne tolerere de andre. Tillige var det en midlertidig Tilladelse, der kunde ophæves, naar man ønskede det, og Skabene kunde næppe genere, da der var Plads nok paa de Steder, der var Tale om her. Brolægningsudvalgets Formand havde ved en tidligere Lejlighed forlangt at faa Sagen til Behandling, men alligevel havde Udvalget ikke ønsket at behandle den. Taleren vilde anbefale at give Tilladelsen.

Formanden oplyste, at Fortovet ved Nørrebrogade var 22 Fod bredt.

Vald. Pedersen, indrømmede at der fandtes Skure ved Havnen og paa Vesterbros Torv, og der var de ikke til Gene for nogen; men Forholdet var et helt andet inde i Byens Gader. Selvfølgelig var det en fin Forretning for et Firma at skaffe sig en Butik paa Byens bedste Strøg for 500 Kr.

aarlig; men man maatte ogsaa se paa andet end Firmaets Interesser. At det skulde have

nogen Indflydelse paa Brandfaren, om der stod en Mand i Skabet eller ej, var helt ude i det blaa. Naar Sagen overhovedet var kommet i Byraadet, skyldtes det, at Taleren tilfældig havde opdaget, at Udvalget havde disponeret paa egen Haand udenom Byraadet, og Taleren vilde henstille til Overretssagføreren for Fremtiden at gaa den rette Vej, naar hele Byraadet alligevel skulde være fælles om at trække Læsset. Taleren vilde anbefale at nægte Tilladelsen, da Firmaet nu søgte om at faa Skabene uden Afgift.

Niels Barnow vilde ogsaa henstille, at i hvert Fald Skabet paa Nørrebrogade ikke blev opstillet. Saavidt Taleren havde forstaaet Udtalelserne paa sidste Møde, ansaa Udvalget sig ikke for bunden overfor Firmaet, og da Firmaet nu tillige havde afslaaet Uvalgets Betingelser, var der næppe noget i Vejen for at nægte Tilladelsen. Taleren vidste ikke, om det var juridisk forsvarligt at opstille et saadant Skur udenfor en Mands Facade; men det vilde i hvert Fald i høj Grad skæmme Ejendommen og Kvarteret, og der kunde nok skaffes Udvej for at faa en Bolig til Manden, hvorfra han kunde have Udkig til Apparatet.

A n d r. Christensen antog, det var lige saa lovligt at opstille et Skur som en Tank, og naar Tilladelsen var givet ganske midlertidig, kunde der ingen Skade ske derved. Andrageren havde ikke afslaaet Udvalgets Betingelser, men kun forespurgt, om han kunde blive fri for at betale 200 Kr. aarlig, og det var nægtet af Udvalget. Man maatte ogsaa se paa, at det var en Behagelighed for de Borgere, der skulde købe Benzin. Men Byraadet var ikke bundet overfor Andragendet, idet Udvalget kun havde givet Tilladelsen for sit Vedkommende, og Sagen vilde ogsaa uden Hr. Vald. Pedersens Bemærkninger være kommen til Byraadet.

Vald. Pedersen syntes, at det saa var en mærkelig Fremgangsmaade af Udvalget at svare paa et Andragende, før det havde været i Byraadet; det vilde være mere korrekt at bruge en anden Forretningsgang.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 2. november 1922 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 480-1922)

Besværing over Benzintankaulæget ud for Nørrebrogade Nr. 6.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse mener ikke, at der af Hensyn til nærværende

Andragende kan foretages Ændring i den allerede trufne Beslutning.

J. C hr. Møller erindrede om, at Anlæget for nylig var bevilget af Byraadet, og man kunde ikke saa godt tage Tilladelsen tilbage straks. Men den var jo givet med kort Opsigelsesfrist, og skulde det efter Fuldførelsen vise sig, at Anlæget var meget generende, kunde man jo tage under Overvejelse at komme bort derfra igen. Men Aarhus var nu engang en Handels- og Industriby, og man kunde derfor ikke udelukke de Mennesker, som mente at kunne oparbejde en Forretning her. Udvalget mente derfor, man burde holde sig til den engang vedtagne Beslutning.

Indstillingen vedtoges.

